

Wisława Szymborska, Nienawiść

Spójrzcie, jak wciąż sprawna
Jak dobrze się trzyma
W naszym stuleciu nienawiść
Jak lekko bierze wysokie przeszkody
Jakie to łatwe dla niej – skoczyć, dopaść

Nie jest jak inne uczucia
Starsza i młodsza od nich równocześnie
Sama rodzi przyczyny, które ją budzą do życia
Jeśli zasypia, to nigdy snem wiecznym

Religia nie religia
Byle przykłęknąć na starcie
Ojczyzna, nie ojczyzna
Byle się zerwać do biegu
Nieźła i sprawiedliwość na początek
Nienawiść, nienawiść
Twarz jej wykrzywia grymas
Ekstazy miłosnej

Ach, te inne uczucia
Cherlawe i ślamazarne
Od kiedy to braterstwo
Może liczyć na tłumy/?
Współczucie czy kiedykolwiek
Pierwsze dobiło do mety?
Porywa tylko ona, która swoje wie

Zdolna, ponętna, bardzo pracowita
Czy trzeba mówić ile ułożyła pieśni
Ile stron historii ponumerowała
Ile dywanów z ludzi porozpościerała
Na ilu placach, stadionach

Nie okłamujmy się
Potrafi tworzyć piętno
Wspaniałe są jej łuny czarną nocą
Świetne kłęby wybuchów o różanym świetle
Trudno odmówić patosu ruinom
I rubasznego humoru
Krzepko sterczącej nad nimi kolumnie

Jest mistrzynią kontrastu
Między łoskotem a ciszą
Między czerwoną krwią a białym śniegiem
A nade wszystko nigdy jej nie nudzi
Motyw schludnego oprawcy
Nad splugawioną głową

Do nowych zadań w każdej chwili gotowa
Jeżeli musi poczekać, poczeka
Mówią, że ślepa, ślepa?
Ma bystre oczy snajpera
I śmiało patrzy w przyszłość
- ona jedna